

staælse, som den ærede Taler har fremsat, jeg har ingenlunde væltet Deytißbyrden over paa den, som ikke skulde være pligtig til at bære den, men jeg har kun sagt, at naar Krigsministeren fuldkommen tilstrækkelig har godtgjort, hvilket jeg antager han kan, at det er Mangler i det engang fra Fortiden nedarvede Regnskabsystem for Krigsministeriet, som have foranlediget, at Krigsministeren ikke har været istand til i rette Tid at aflægge Regnskab, saa maa Ansvarret for, at disse Mangler ikke fra Krigsbestyrelsens Side ere afhjulpne under Krigen, være betinget af, om det kunde paavises, at det havde været Krigsministeren muligt at afhjælpe dem. Krigsministerens Benægtelse af saadanne Forandrings Mulighed under Krigen mener jeg maa respecteres.

Monrad: Vi maae dog ved dette Spørgsmaal erindre, at vi ikke uafbrudt have ført Krig fra den Tid, Krigen begyndte (Hør!); vi have desværre heller ikke ført Krig i sjerne Lande, men i vort eget Land, med en meget kort Afstand, saa at mange af de væsentligste Hindringer for at iagttage det Fornødne med Hensyn til Regnskabsvæsenet, der ellers kunde møde under Krigsførelsen, ikke i samme Omfang kunne siges at have været tilstede her. Det maa navnlig være mig tilladt at anføre, at der var en Vaabensstilstand fra den 26de August 1848, som løb i 7 Maaneder; i den Tid var jo Grundloven under Forhandling, og det Nødvendige i Gjennemførelsen af et forandret Regnskabsvæsen vil jo ogsaa deraf have været indlysende. Det forekommer mig derfor ikke, at Sagen stiller sig saaledes, som Finantsministeren har villet stille den, at det skulde være nok at henholde sig til den ældre Regnskabsform, benægte, at man kunde komme ud af det med den, og saa sige, at det skulde paaligge Thinget at paavise, at man havde været istand til at aflægge Regnskab tidligere. Det maatte upaatvivlelig paaligge Ministeriet, navnlig Krigsministeren, maaskee ogsaa Finantsministeren, at paasee, at den hele Regnskabsføring blev bragt i en saadan Orden, at Regnskabet derefter kunde aflægges, og Muligheden af, at dette kunde skee under en Vaabensstilstand, kan vel Ingen benægte, medmindre der ialtsald tilvelebringtes yderligere Op-

lysninger. Jeg kan derfor ikke ansee dette Spørgsmaal for saa let at klare, som det lader til, at Finantsministeren troer, det kan klares. Det er jo Thingets Medlemmer bekendt, at i Kasseanordningens § 36 er forordnet som det Almindelige, at et Regnskab skal være revideret og decideret, inden Regnskabet for det næste Aar indkommer, og det er den almindelige, normale Bestemmelse, som maa gjælde for alle Regnskaber. Det vil jo vel heller ikke være noget af Thingets Medlemmer ubekendt, hvilken Alvor og Vægt Lovgiveren har lagt paa, at Regnskaberne revideres og indkomme i rette Tid. Det kan ikke nægtes, at Regnskabs-Uordener kunne skjule Misligheder og de allerstørste Uordener, og det er jo netop derfor, at der holdes saa strengt paa Revision og Decision. Jeg vil paa ingen Maade sige, at Misligheder have fundet Sted, men det er fra dette Synspunkt, Lovgiveren har betragtet hele Kassevæsenet og Revisionsvæsenet, og jeg kan ikke nægte, at det ikke kan udøve nogen heldbringende Indflydelse paa Regnskabsføringen i det Hele eller paa Revisionen af de offentlige Kasser i det Hele, naar ikke selve Ministeriet i denne Henseende foregaaer med et lysende Exempel. Jeg troer derfor ikke, at Sagen er saa let, som man har villet fremstille den. Naturligviis vil Ingen foregribe sin endelige Dom, og jeg vil paa ingen Maade benægte Muligheden af, at Krigsministeren, naar Sagen bliver omhyggelig undersøgt, aldeles fuldstændig kan gjøre Rede for sig i alle Henseender; men jeg troer ogsaa, at denne Sag fortjener en omhyggelig Undersøgelse, og navnlig troer jeg, at der vil være Anledning dertil; dersom Krigsministeren ikke bestemt kan angive en Tid som den sidste, inden hvilken Regnskabet med Sikkerhed vil være afsluttet.

Krigsministeren: Vel seer jeg mig ikke istand til at nævne nogen bestemt Dag, til hvilken Regnskabet skal være indsendt, men jeg haaber, man har den Tillid til mig (Nei! Nei!), at der skal blive gjort alt Muligt for at paaspynde det, og jeg haaber, at det skal skee inden søie Tid. Jeg maa tillade mig at gjentage, at de militaire Regnskaber paa Krigsfod kunne ikke sammenlignes med andre Regnskaber. Jeg vil anføre som et Exempel, hvis